

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ
ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΓΡΑΦΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ
ΕΦΕΤΕΙΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
Αριθμ. πρωτ. 583

Θεσσαλονίκη 9 Ιουλίου 1991

Προς

τους κ. κ. Συμβολαιογράφους περιφερείας

Αγαπητοί συνδέσμοι,
Το κείμενο της παραχώτω γνωμοδότησης βρίσκεται στο δύλλογο και δύοις συνδέσμοις εκιθυμεί μπορεί να έλθει εδώ και να το φωτοτυπήσει.

ΘΕΜΑ Κοινοποίηση γνωμοδότησης του Ν.Σ.Κ.

Σας κοινοποιούμε συνημμένα την αριθ. 175/14-3-91 γνωμοδότηση της Ολομέλειας του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους π οποία έγινε αποδεκτή από τον Υπουργό των Οικονομικών ως προς τη χρήση της πλειοψηφίας και παρακαλούμε για τη συμμόρφωσή της με το περιεχόμενό της.

Με τη γνωμοδότηση αυτή έγινε δεκτό (γνώμη της πλειοψηφίας) ότι η μεταβίβαση του εξ αδιαιρέτου μεριδίου πρώτης Κατοικίας από τον ένα σύζυγο προς τον εξ αδιαιρέτου συγκύριο άλλο έτσι όχι, πριν από την πάροδο της πενταετίας και εφόσον διαρκεί ο χαρός. Βεν αύρει την απαλλαγή, αφού και μετά τη μεταβίβαση έχοιται να εκπληρώνεται ο σκοπός του νόμου δηλαδή η κάλυψη των δρεχαστικών αναγκών της οικογένειας.

Ακριβές αντίγραφο
Γραμμή/πος της Γραμματέας

Με εντολή Υπουργού
Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
Γ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΙΝΑΚΑΣ ΔΙΑΝΟΜΗΣ

1. Αποδέκτες Πίνακα Α
2. Αποδέκτες Πίνακα ΣΤ
3. Αποδέκτες Πίνακα Ζ μονό στα αρ. 1,2,3

ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΔΙΑΝΟΜΗ

1. Γραφείο κ. Υπουργού
2. Γραφείο κ. Γεν. Γραμματέα
3. Γραφείο κ. Γεν. Δ/ντού
4. Γραφείο Τύπου και Δημ. Σχέσεων
5. Γραφείο Επικοινωνίας και Πληροφόρησης (Πλατφ.)
6. Λεύτη Νομοθ. Συντ/Επιτ. και Καθ. Κοινωνίας

Χρ. Βαθ. 175.
Υ. Δριτ. 177.

ΝΟΜΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Ο ΛΟΜΕΛΕΙΑ

Συνεδρίασις της 14 Μαρτίου 1991

Παρόντες : Γ.Σγουρίτσας, Πρόεδρος

Δ.Παπανικολάου, Σ.Κωσταρόπουλος, Αντιπρόεδροί

Ε.Σαράκηνός, Β.Ρεντζεπέρης, Α.Παπαντωνόπουλος, Ά.Χρυ-

σανθακόπουλος, Λ.Παπίδας, Μ.Βεκρής, Ε.Κορουγένης, Δ.

Διαμαντόπουλος, Δ.Παπαπετρόπουλος, Α.Κομισόπουλος, Κ.

Παπακώστας, Δ.Ράπτης, Η.Καμαρινέας, Α.Βουδούρης, Β.

Παπαχρήστου, Γ.Πατρινέλης, Γ.Παπασωτηρίου, Α.Σοφός,

Θ.Αμπλιανίτης, Νομικοί Σύμβουλοι

Κ.Βολτής, Χ.Τσεκούρας, Ε.Βολάνης, Κ.Μπακάλης, Πάρεδροι

Εισηγητής : Δημ.Δ.Διαμαντόπουλος

Ερώτημα : 1017638/215/1991 Υπ.Οικ/Δ/νσεως Φορολ.Κεφαλαίου/Τμ.Β'

Περίληψις : Υπαγωγή ή μη εις το άρθρον 1 δ 7 του ν.1078/1980, ως ισχύει (άρθρα 15 του ν.1473/1984 και 14 του ν.1591/1986) της περιπτώσεως μεταβιβάσεως του εξ αδιαιρέτου μεριδίου επί της πρώτης κατοικίας υπό του ενός των συζύγων προς τον εξ αδιαιρέτου συγκύριον έτερον τούτων.

Δια του υπ' αριθμ. 1017638/215/1991 εγγράφου του Υπ.Οικ/Δ/νσεως Φορολ.Κεφαλαίου (13ης)/Τμ.Β', τίθεται το ερώτημα, ἀν η διάταξις του άρθρου 1 δ 7 του ν.1078/1980 καταλαμβάνη και την περίπτωσιν φεταβιβάσεως του επί οριζοντίου ιδιοκτησίας εξ αδιαιρέτου μεριδίου του ενός των συζύγων προς τον εξ αδιαιρέτου συγκύριον έτερον σύζυγον.

I.- Δια του άρθρου 1 του ν.1078/1980 (βλ.τροποποιήσεις και

συμπληρώσεις διάρθρων 15 του ν.1473/1984 και 14 του ν.1591/1986), προβλέπεται η απαλλαγή εκ του φόρου μεταβιβάσεως ακινήτων της "Εξ ολοκλήρου και κατά πλήρη κυριότητα" αγοράς ακινήτου ως πρώτης κατοικίας, παρά φυσικού προσώπου εγγάμου ή αγάμου, υπό αρισμένας περαιτέρω προϋποθέσεις (βλ. παραγρ. 1 και 14). Ως τοιαύτη απαλλασσομένη εκ του φόρου αγορά, ρητώς χαρακτηρίζεται εν τω νόμω και η παρ' αμφοτέρων των συζύγων αγορά κατά πλήρη κυριότητα ολοκλήρου του ακινήτου (§ 1 εδ. β').

Δια της παραγρ. 7 της ως άνω διατάξεως ορίζεται:

"Επιφυλασσομένων των διατάξεων του δευτέρου εδαφίου της παραγράφου 5 του παρόντος άρθρου, η απαλλαγή παρέχεται υπό τον δρόν ότι το ακίνητον θα παραμείνη εις την κυριότητα του αγοραστού επί μίαν τουλάχιστον πενταετίαν. Εν ή περιπτώσει ήθελε τούτο μεταβιβασθή ή συσταθή επί τούτου οιονδήποτε εμπράγματον δικαίωμα, πλην υποθήκης, προ της παρελεύσεως της πενταετίας, ο μεταβιβάζων ή ο συνιστών εμπράγματον δικαίωμα υποχρεούται, προ της μεταβιβάσεως ή της συστάσεως του εμπράγματου δικαιώματος, εις υποβολήν δηλώσεως και καταβολήν εφ' άπαξ του φόρου του αναλογούντος επί της αγοραίας αξίας κατά τον χρόνον της νέας μεταβιβάσεως.....".

Επίσης, πρέπει να μνημονευθούν δύο περαιτέρω ρυθμίσεις, χωρίς τούτο να σημαίνη ότι αύται οδηγούν εις λόσιν του προκειμένου προβλήματος: α) εν παραγράφῳ 6 της αυτής ως άνω διατάξεως ορίζεται ότι: "Αἱ διατάξεις του παρόντος άρθρου δεν έχουν εφαρμογήν επί συμβάσεων μεταβιβάσεως ακινήτων εξ επαχθούς αιτίας μεταξύ συγγενών εξ αίματος ή αγχιστείας μέχρι και του δευτέρου βαθμού" και β) εν τω τελευταίω εδαφίω της πρώτης παραγράφου της αυτής διατάξεως (βλ. άρθρον 15 § 5 του ν.1473/84) ορίζεται ότι: "Οἱ διατάξεις της παραγράφου αυτῆς εφαρμόζονται καὶ στὴν περίπτερον που ο αγοραστής εἶναι κύριος εξ αδιαιρέτου ποσοστού οι-

14 τουν1591/86) είναι σαφής ως προς το χρονικόν διάστημα εντός του οποίου από της απαλλαγείσης εκ του φ.μ.α. αγοράς της πρώτης κατοικίας δεν επιτρέπεται η πώλησις του αγορασθέντος ακινήτου ὥνευ αναδρομικής ανατροπής της απαλλαγής εκ του ως ἀνω φόρου, εν τούτοις ως προς την βούλησιν του νομοθέτου ειδικώς δια την περίπτωσιν εἰς την οποίαν αναφέρεται το ερώτημα, η διάταξις γούρει λογικής ερμηνείας. Επειδή δε εἰς την περίπτωσιν του ερωτήματος ο σκοπός, χάριν του οποίου παρεσχέθη η εκ του φόρου μεταβιβάσεως ακινήτων απαλλαγή των δύο εξ αδιαιρέτου αγορασάντων πρώτην κατοικίαν συζύγων, η στέγασις, δηλονότι, της οικογενείας αυτών, πραγματούται, ὥνευ οισθδήποτε αλλοιπώσεως. Εἴτε ποραμείνουν αμφότεροι οι σύζυγοι συγκύριοι εξ αδιαιρέτου, ως αρχήθεν, εἴτε μεταβιβάση ο εἰς το μερίδιόν του επί του αγορασθέντος ακινήτου εἰς τον ἔτερον, επί πλέον δε, η παρασχεθείσα κατά την αγοράν της πρώτης κατοικίας φορολογική απαλλαγή θα παρείχετο ταύτοσήνως και ἀν ἔτι την πρώτην ταύτην κατοικίαν ηγόραζεν ο εἰς μόνον των συζύγων, αι προϋποθέσεις και ο σκοπός της φορολογικής ταύτης απαλλαγής καλύπτονται πλήρως υπό της ως ἀνω διατάξεως, έστω και αν παραβιασθή αύτη ως προς τον χρόνον εγγός του οποίου η μεταβιβασίς του αγορασθέντος μεριδίου υπό του ενός των συζύγων εἰς τον ἔτερον θα ἦτο ἀνευ κυρώσεων.

Υπό τα δεδομένα ταύτα, δεν καταλείπεται αυφιβολία ότι βούλησις του νομοθέτου ὅτα ὅπως η τοιαύτη εντὸς της πενταετίας μεταβιβασίσης του μεριδίου του επί της πρώτης κατοικίας υπό του ενός των συζύγων προς τον ἔτερον εξ αδιαιρέσιου συγκύριον, μη συνεπαγάγητην κύρωσιν, την οποίαν εἰς οιανδήποτε ἄλλην περίπτωσιν η παραβιασίς της πενταετίας θα συνεπήγετο. Η τοιαύτη βούλησις του νομοθέτου τεκμαίρεται, δχι μόνον ως εκ της κοινότητος των από της ως ἀνω απόψεως επιδιώξεων των συζύγων, αλλά και εκ της ὅλης ειδικής

κίας, διαμερίσματος ή οικοπέδου και αγοράζει τωσυπόλοιπο προσ-
στό, ώστε να γίνει κύριος ολοκλήρου του ακινήτου".

II.- Το ερώτημα αφορά εις περίπτωσιν κατά την οποίαν οι
σύζυγοι Α και Β ηγόρασαν οριζόντιον ιδιοκτησίαν εξ αδιαιρέτου,
τυχόντες απαλλαγής εκ του φόρου μεταβιβάσεως ακινήτων, λόγω
κτήσεως δια του τρόπου αυτού πρώτης κατοικίας, βάσει των ως άνω
διατάξεων και προ της συμπληρώσεως πέντε ετών από της τοιαύτης
αγοράς, ο Α μετεβίβασεν εις τον Β το εξ αδιαιρέτου μερίδιόν
του. Εντεύθεν ανέκυψεν το ερώτημα όντας η περίπτωσις ρυθμίζεται
δια της ως άνω διατάξεως του άρθρου 1 § 7 του ν.1078/980 και
επομένως αν ο Α απώλεσεν αναδρομικώς την απαλλαγήν, ής ούτος
έτυχεν κατά την αγοράν του μερίδιου τούτου και πρέπει να κατα-
βάλη του προσήκοντα φόρου και δη "επί της αγοραίας αξίας κατά
τον χρόνον της νέας μεταβιβάσεως".

III.- Κατ' αρχήν καθίσταται σαφές ότι το ερώτημα

δεν αναφέρεται εις το θέμα άν.ο. αγοράζων σύ-
ζυγος Β το μερίδιον του ετέρου συζύγου Α, απολαύη ή όχι εις την
συγκεκριμένην περίπτωσιν και υπό το ειδικόν πραγματικόν αυτής,
απαλλαγής εκ του φ.μ.α. δια την αγοράν ταύτην, Β) εις' το θέμα
της τύχης, από της απόψεως φορολογικής μεταχειρίσεως, της νέας
αυτής μεταβιβάσεως εξ επαχθούς αιτίας μεταξύ των συζύγων.

IV.- Κατά την συζήτησιν διετυπώθησαν αι ακόλουθοι γνώμαι:
A Κατά την πλειοψηφήσασαν γνώμην (των Γ.Σγουρίτσα, Σ.Κω-
σταροπούλου, Ε.Σαρακηνού, Α.Παπαντωνοπούλου, Λ.Παπίδα, Μ.Βεκρή,
Ε.Κορουγένη, Α.Κομισοπούλου, Δ.Ράπτη, Α.Βουδούρη, Γ.Πατρινέλη, Γ.
Παπασωτηρίου, Α.Σοφού, Θ.Αυπλιανίτη, ήτοι ψήφοι 14, μεθ' ὧν συνε-
τάχθησαν και οι Πάρεδροι Χ.Τσεκούρας, Ε.Βολάνης, Κ.Μπακάλης):
Καίτοι η γραμματική διατύπωσις της ως άνω διατάξεως του άρθρου
1 § 7 του ν.1078/1980, ως ισχύει (βλ.άρθρα 15 του ν.1473/84 και

σχέσεως των συζύγων, αποτελούντων, ουχί σύγγενείς, αλλά, κατ' ου-
σίαν, έν πρόσωπον, ώστε η ταύτισις αυτών προς έτερας περιπτώσεις
να μη γίνεται ανεκτή. Ήπο της περί δικαίου συνειδήσεως εις την
περίπτωσιν του ερωτήματος.

Κατά την γνώμην, επομένως, αυτήν, η προσήκουσα απάντησις
εις το ερώτημα είναι αρνητική.

(B) Κατ' άλλην γνώμην (των Δ.Παπανικολάου, Β.Ρεντζεπέρη, Α.

Χρυσανθακοπούλου, Δ.Διαμαντοπούλου, Δ.Παπαπετροπούλου, Κ.Παπακώ-
στα, Π.Καμαρινέα, Β.Παπαχρήστου, ήτοι ψήφοι 8, μεθ' ὧν συνετάχθη-

και ο πάρεδρος Κ.Βολτής): Η γραμματική διατύπωσις της διατάξεως
του άρθρου 18^η του ν. 1078/1980, ως ισχύει, δεν καταλείπει ου-
δεμίαν θαμφιβολίαν, τόσον ωστε η κατά λογικήν ερμηνείαν βούλησις
του νομοθέτου, να προβάλλῃ κατάδηλος.

Επειδή δε περαιτέρω, η διάταξις εντάσσεται εις το όλον
πλέγμα του άρθρου 1 περί απαλλαγών εκ του φόρου μεταβιβάσεως
ακινήτων κατά την απόκτησιν πρώτης κατοικίας, οιαδήποτε σκέψις,
άγουσα εις τον περιορισμόν του πεδίου εφαρμογής αυτής, τυγχάνει
ανεπίτρεπτος, κατά τας διεπούσας την ερμηνείαν των φορολογικών
διατάξεων αρχάς. Η αδιάστικτος δε διατύπωσις της διατάξεως, α-
ναμφιβόλως δεν αφήνει περιθώρια διαφυγής εξ αυτής ουδεμιάς περ-
πτώσεως, μηδ' αυτής του ερωτήματος, οσονδήποτε και άν η παρ' ενό-
των εξ αδιαιρέτου συζύγων προς τον έτερον τούτων μεταβίβασις
του μεριδίου του επί της πρώτης κατοικίας των, δεν θα επηρέαζε
την πράγματωσιν του σκοπού, χάριν του οποίου παρεσχέθη η κατά^{μεταβίβαση}
την αγθεράν της πρώτης ταύτης κατοικίας φορολογική ως άνω απαλλ
γή. Τούτο δε διότι ο νόμος δεν θέτει ως προϋπόθεσιν των κυρώ-
σεων, εις περίπτωσιν μεταβιβάσεως υπό του ενός των συζύγων του
μεριδίου του εντός της πρώτης πενταετίας, την δυσχέρειαν πραγ-

ματώσεως του σκοπού της τοιαύτης φορολογικής απαλλαγής ή την ματαίωσιν αυτού. Όταν ο νόμος και ίδια ο φορολογικός δεν θέτει θετικώς ή αρνητικώς τοιούτους όρους ή προϋποθεσείς δια την εφαρμογήν του, (~~θετική~~)^η προσθήκη αυτών, όχι μόνο θα ήτο αστήρικτος, αλλά και θα καθίστα ανάζητητέαν την ήδη γνωστήν βούλησιν του νομοθέτου, μετά πέραιτέρω αποτελέσματος, την δημιορυγίαν ρήγματος εις τον νόμον, τοιούτου ώστε η διαυτού διαφυγή ποικίλλων περιπτώσεων, μη ηθελημένων υπό του νομοθέτου, να είναι πλέον ευχερεστάτη. Το αποτέλεσμα δε τούτο καθισταται έτι πλέον αποκρουστέον, αν ληφθή υπόψιν ότι η Διοίκησις αποκρούουσα τοιαύτην ερμηνείαν, ήδη έχει απορρίψει δις αιτήματα άλλων συζύγων ανάλογα προς εκείνο των εις οὓς αναφέρεται το προκείμενο ερώτημα συζύγων. Επομένως κατά την γνώμην αυτήν εις το ερώτημα προσήκει καταφατική απάντησις.

Γράφων
Ζαχαρίας Λέκκης

Εθεωρήθη
Συ Αθήνας τη 26-3-1991
Ο. ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ Η/Σ.Κ.

Τ.Σ. (ΥΠΟΓΡΑΦΗ)

Γεώργιος Σγουρίτσας

Ο Νομικός Σύμβουλος του Αράτους
Τ.Σ. (ΥΠΟΓΡΑΦΗ)
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Δ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ

Δεκτή ως προς την έποφη
της πλειοψηφίας
18ήνα 30 Απριλίου 1991
Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΤΟΚΡΑΣΣΑΣ